



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

התובעת:

שירה דיין

ע"י עו"ד תומר אפלדורף ועו"ד סער גרשוני

נגד

הנתבעים:

1. מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ

2. מנחם נמרוד

ע"י עו"ד עמית וולף

פסק דין

לפניי תביעה כספית, בסך של 250,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים.

רקע

1. התובעת היא בעלת עסק ששמו "Party in a box", אותו היא מנהלת במשך שנים ארוכות ואשר לו, לפי טענתה, מוניטין רב בכל הקשור לממכר ציוד ואביזרים למסיבות, אירועים וחגים. התובעת מציגה את המוצרים אותם היא מוכרת באתר האינטרנט המסחרי שלה בכתובת www.partyinabox.co.il.
2. הגב' אירן חשאי, ביקשה בשלהי שנת 2017 להקים עסק קטן למכירת מוצרים לעיצוב אירועים חגיגיים שונים תחת השם "Happy box". כיוון שאלה היו הצעדים הראשונים שלה בתחום זה, היא הקימה והפעילה את העסק במסגרת חברה בע"מ השייכת לאביה, ואשר עוסקת בתחום אחר לחלוטין, באופן שכל הנהלת החשבונות, לרבות הוצאת חשבוניות ודיווח על הוצאות והכנסות של העסק, נעשה תחת החברה הנ"ל, שהיא הנתבעת 1 בתיק דנא. אביה של חשאי הוא הנתבע 2 בתיק דנא.
3. חשאי השיקה רשמית את אתר האינטרנט שלה לצורך מכירת המוצרים בחודש ינואר 2018. כך גם לגבי דף הפייסבוק של העסק שלה. כפי שעוד יפורט בהמשך פסק דין, העסק של חשאי חדל מלפעול לאחר זמן קצר, בחודש יולי 2018 לערך.
4. עניינה של תביעה זו הינה טענת התובעת בדבר הפרת זכויות יוצרים, כפי שעוד יפורט. לטענת התובעת, היא גילתה עוד קודם לאירועים מושא התביעה הנוכחית, כי חשאי העתיקה טקסטים מקוריים שלה ועשתה בהם שימוש באתר האינטרנט של חשאי.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

5. התובעת שלחה לחשאי מכתב התראה בעניין זה ודרשה ממנה להסיר את הטקסטים המפרים מעמוד הפייסבוק של חשאי. כן ציינה כי בפעם הבאה שהיא תיתקל בהעתקות כאמור, יוצא מכתב מעורך דין בגין הפרת זכויות יוצרים.
6. התובעת טוענת כי היא גילתה, לתדהמתה, בסמוך לפני הגשת התביעה דנא, כי חשאי העלתה לרשת האינטרנט תמונות של עשרות מוצרים שצולמו על ידי התובעת ועשתה בהם שימוש תוך הפרת זכויות יוצרים שלה. לטענתה, ככל הנראה עם עליית האתר של חשאי לאוויר, הועמדו בו כ-50 תמונות מפרות ולאורך הזמן הוסיפה חשאי תמונות נוספות ובסך הכל 70 תמונות מפרות.
7. בעקבות כך, הגישה התובעת את התביעה הנוכחית בחודש ינואר 2018, בה היא עותרת לחיוב הנתבעים ביחד ולחוד בסכום של 250,000 ₪ לצרכי אגרה, כאשר לפי טענת התובעת יש לראות בכל אחת מהתמונות המפרות כהפרה בפני עצמה, בגינה זכאית התובעת לפיצוי סטטוטורי בסך של 100,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים והפרת זכויותיה המוסריות. כן טוענת התובעת שיש לפסוק לה פיצוי בגין עוגמת נפש בסך של 30,000 ש"ח. לצרכי אגרה, התובעת הגבילה את התביעה ל- 250,000 ₪.
8. הנתבעים בכתב הגנתם טוענים, כי חשאי הפעילה ומפעילה את העסק הקטן במסגרת הנתבעת 1, עד אשר התברר אם יש בו כדי לפרנס אותה בכבוד ובמקרה כזה העסק יתחיל לפעול כעסק עצמאי השייך לחשאי, כי אין כל קשר בין פעילות העסק של חשאי לפעילות הנתבעת 1 בתחום הכימיקלים, כי לנתבע 2 אין כל נגיעה לעסק של חשאי, על כן אין כל יריבות בינו לבין התובעת, כי התמונות שלפי הטענה צולמו על ידי התובעת נעדרות כל מקוריות ו/או ייחוד ו/או אופי אומנותי, ועל כן לא מדובר ביצירה אומנותית, ומכאן שגם אין לתובעת זכויות יוצרים בתמונות, כי מדובר בתמונות של מוצרים שונים אשר נמכרים בישראל וברחבי העולם על ידי גורמים רבים ושונים ואשר אינם מיוצרים על ידי התובעת, כי בתמונות הללו ניתן לחזות במוצרים המצולמים במנח חזית על רקע לבן בצורה בנאלית וחסרת ייחוד לחלוטין, כי לפי תקנון האינטרנט של התובעת הזכויות באתר שייכות לחברת Party in a box, ועל כן יש למחוק את תביעת התובעת בכל מקרה בגין העדר עילה, כי מבדיקה מדגמית שערכה חשאי, התמונות המופיעות באתר התובעת מופיעות גם באתרי אינטרנט אחרים, כי אין לתובעת זכות יוצרים בתמונות וגם לא זכות מוסרית ביחס אליהן, כי חשאי איתרה את התמונות מושא התביעה על גבי רשת האינטרנט (סעי' 27 לכתב ההגנה), כי לא הייתה לחשאי כל כוונה לפגוע בגורם כלשהו ומיד עם קבלת כתב התביעה, הוסרו תמונות שונות מהאתר שלה וזאת למרות שאין ממש בטענות התובעת, כי החשיפה שהייתה לתמונות מושא התביעה שהופיעו באתר של חשאי, הייתה מועטה ביותר ומזערית, שכן תיעוד ההפרות הנטענות מתייחס לתאריך 17.12.17, שהוא קודם למועד העלאת האתר של



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

חשאי לאוויר וכאשר מיד לאחר קבלת התביעה הסירה חשאי את התמונות, כי לחלופין גם אם מדובר בהפרה של זכויות התובעת, לכל היותר מדובר במסכת אחת של מעשים ובקיצור הנתבעים טוענים שיש לדחות את התביעה.

9. בתיק זה שמעתי את חקירתה הנגדית של התובעת, כמו גם את חקירתם הנגדית של הנתבע 2 ושל חשאי. הצדדים סיכמו את טענותיהם בעל פה.

10. לאחר הדיון, הוגשה בקשה לתיקון פרוטוקול מצד הנתבעים. לאחר שעיינתי בתיקונים אשר ב"כ התובעת התנגד להם בשל העובדה שאינו זוכר במדויק את מה שנאמר מילה במילה (לחלקם הוא הסכים), מצאתי כי יש לקבל גם את התיקונים המדוברים, וזאת בהתחשב בהקשר הדברים ובנימוקי התגובה לתשובה.

דיון

האם התובעת צילמה את התמונות מושא התביעה

11. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר שלפניי, נחה דעתי כי עלה בידי התובעת להוכיח ברמה הנדרשת להטיית מאזן ההסתברויות האזרחי, כי היא זו שצילמה את התמונות מושא התביעה, אשר לפי טענתה הועתקו על ידי חשאי.

12. התובעת הצהירה על כך בתצהירה ועדותה אמינה עלי. בנוסף לכך התובעת צירפה מספר דוגמאות לתצהירה של אותן התמונות שצולמו על ידה, תוך כך שהיא מציינת שביצעה את הצילום במצלמה מקצועית ולאחר מכן עיבדה וריטשה באמצעות תוכנת עריכה מקצועית את התמונות המדוברות.

13. מסקנתי שלפיה התובעת צילמה את התמונות מבוססת גם על כך שאין מחלוקת כי במסגרת גילוי המסמכים העבירה התובעת לנתבעים קבצים דיגיטליים שמהווים את התמונות שצילמה התובעת, ואשר לפי הטענה הופרו על ידי חשאי.

14. ב"כ הנתבעים בסיכומיו אישר כי קיבל קבצים כאמור, אלא שטען כי הקבצים לא מוכיחים שהתובעת צילמה את התמונות (ר' עמ' 16 ש' 9). לשאלת בית משפט, ציין כי קיבל מתוך 70 תמונות, קבצים של 42 תמונות.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

15. דא עקא, הנתבעים בחרו שלא לצרף משום מה את הקבצים הנ"ל כראיה. ב"כ הנתבעים סבור שהדבר לא היה מוטל על הנתבעים, אשר אין זאת מחובתם להוכיח את התביעה עבור התובעת.

16. אני סבור שדי היה בתצהירה של התובעת, בו היא הצהירה בצורה מפורטת שהיא צילמה את התמונות, תוך צירוף מספר דוגמאות, יחד עם העובדה שבמסגרת גילוי מסמכים הועברו קבצים דיגיטליים כאמור, כדי שאקבע שהתובעת עמדה בנטל הבאת הראיות הדרוש כדי להוכיח שהיא צילמה את התמונות ובאופן שהעביר את הנטל לכתפי הנתבעים, כדי להוכיח אחרת.

17. ככל שסברו הנתבעים כי הקבצים לא מוכיחים כי התובעת צילמה את התמונות למרות שהיא זו שהעבירה את הקבצים לנתבעים, היו צריכים הנתבעים לצרף צילומי מסך של האינפורמציה הדיגיטלית השמורה ביחס לקבצים, כדי להוכיח את הטענה שלא ניתן לקשר בין הקבצים לבין התובעת דווקא.

18. כך או אחרת, אודה כי לא ירדתי לסוף דעתו של ב"כ הנתבעים. אין מחלוקת כי התובעת היא זו ששלחה את הקבצים הדיגיטליים לנתבעים במסגרת גילוי מסמכים. לא ברור למה ציפו הנתבעים בדיוק שיהיה רשום במאפייני הקבצים, כדי שאלה ייחשבו כשייכים לתובעת.

19. ככל שציפו לראות את שמה מופיע בקבצים, הרי שנדמה שככל שהדבר היה אפשרי מבחינה טכנית, הרי גם אם התובעת לא צילמה את התמונות, היא הייתה יכולה לכאורה לרשום את שמה בקבצים, מה גם שלא הוכח על ידי הנתבעים שהקובץ באופן אוטומטי ויזום ללא מגע אדם רושם את שמו של יוצר הקובץ, מה שנדמה שגם לא ניתן להוכחה, שכן נדמה לבית המשפט שהמצאה מסוג זה עוד לא הומצאה. כך או אחרת, כל השאלות הנ"ל הן עניין שבמומחיות והיה על הנתבעים להגיש חוות דעת של מומחה למחשבים.

20. אני קובע, אפוא, שהוכח לפניי, ודאי ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי, שהתובעת צילמה את התמונות המדוברות.

האם התמונות מהוות יצירה אומנותית מקורית המוגנת לפי החוק

21. המחלוקת הבאה מתייחסת לשאלה האם מדובר ביצירה אומנותית אם לאו? לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר שלפניי, לרבות האסמכתאות והפסיקה שהצדדים צירפו ביחס לשאלה זו, נחה דעתי כי יש לראות בתמונות המדוברות כיצירה אומנותית.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

22. לפי הפסיקה, על מנת שיצירה תיחשב כיצירה מקורית, די בכך שתוכח מידת השקעה מינימלית כמו גם יצירתיות מינימלית. ר' בעניין זה רע"א 7774/09 וינברג נ' ויסהוף – פורסם בנבו 28.8.12 וכן ת"א (מרכז) 9540-10-10 בי. אין און ליין נ' שי בן ארי-פורסם בנבו 18.6.13.

23. מדובר בתמונות שצולמו כאמור על ידי התובעת בעצמה ולא כאלה שנלקחו על ידה מאחרים. לצורך ביצוע הצילום היה על התובעת להניח את המוצרים במנח חזית על גבי משטח כלשהו, ליצור רקע לבן לצורך התמונה ולבצע את הצילום באמצעות מצלמה מקצועית.

24. העובדה שכל המוצרים צולמו במנח חזית אינה מפחיתה ממידת ההשקעה הנזכרת לעיל וגם לא גורעת מכך שיש לראות בתמונות שצולמו ככאלה שכוללות את מידת המקוריות הנדרשת כדי שהתמונות תחשבנה כיצירות אומנותיות.

25. הוכח אפוא כי לתובעת זכויות יוצרים וזכויות מוסריות בתמונות המדוברות.

האם חשאי והנתבעת 1 הפרו את זכויות היוצרים והזכויות המוסריות של התובעת בתמונות

26. האם הוכח כי חשאי העתיקה תמונות אלה ועשתה בהן שימוש תוך הפרת זכויות היוצרים של התובעת? אני סבור שגם כאן התובעת עמדה בנטל הנדרש, כדי להוכיח עניין זה.

27. עיון בנספח 7 לתצהירה של התובעת, אשר כולל לגבי כל אחת מהתמונות, צילום מסך מדף אתר האינטרנט של התובעת, אשר מוגדר כ"מקור", ולאחריו צילום מסך מאתר של חשאי המוגדר כ"הפרה", מביא למסקנה שמדובר בתמונות זהות.

28. כמו כן, בתמונות המקור בכל תמונה בשולים התחתונים בצד ימין מופיע הלוגו של אתר התובעת שכולל את המילים "Party in a box" בעיצוב המיוחד שנבחר ללוגו זה. מנגד בתמונות המפרות באתר של חשאי, לוגו זה אינו מופיע. חשאי גם הודתה כי הכירה את אתר התובעת (עמ' 19 ש' 5 – 6).

29. די בכך על מנת להעביר את נטל הבאת הראיות לכתפיים של הנתבעים, כדי שהם יוכיחו שהתמונות לא נלקחו מאתר התובעת. דא עקא, הנתבעים לא עמדו בנטל זה. נתחיל מכך שבכתב ההגנה צוין באופן כללי וסתמי שהתמונות נלקחו "מרשת האינטרנט" ומבלי לציין מאיזה אתר נלקחו.

30. נוסף על כך שגם בתצהיר העדות הראשית של חשאי, לא ניתן פירוט נוסף מעבר לכך (ר' סעי' 10 לתצהירה).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

31. עוד נוסף כי במסגרת חקירתה הנגדית, ציינה חשאי בתשובה לשאלה מהיכן לקחה את התמונות המדוברות, כי מה שלא לקחה מהספקים שלה, היא חיפשה באינטרנט, בגוגל, חיפוש שהוביל אותה לאמאזון וכך היא מצאה תמונות הדומות למוצרים שלה (עמ' 19 ש' 7 – 11).

32. לאחר שנאמר לה כי היא יכלה לעשות קליק ימני כדי לדעת מה מקור התמונות, ענתה: "מה זה קליק ימני". כאשר בית המשפט הסביר לה את השאלה, ענתה: "אני פשוט נכנסתי כמו אדם שמחפש אלפי פריטים, רשמתי צלחת אדומה, אתה נכנס לאמאזון, שמרתי אותה במחשב שלי" (עמ' 19 ש' 15 – 20).

33. כאשר בעקבות כך שאל אותה ב"כ התובעת ניתן לדעת כעת מאיפה היא לקחה את התמונות מאחר ואלה שמורות במחשב שלה, ענתה: "כן" (עמ' 19 ש' 23 – 24).

34. כאשר נאמר לה שהיא יכולה הייתה לקחת דיסק ולשמור עליו את כל התמונות שנשמרו במחשב שלה לפי טענתה, כדי להוכיח מהיכן נטלה את התמונות, ענתה שאינה מצליחה להבין את השאלה ושלא ברור לה איך ניתן לראות זאת (עמ' 19 ש' 25 – 27).

35. אני סבור שככל שחשאי לא העתיקה את התמונות מהאתר של התובעת, אלא ממקור אחר, ואף שמרה את התמונות במחשב שלה, היה עליה לצרף את הקבצים הדיגיטליים של התמונות, כדי להוכיח מה המקור שלהן, האם נלקחו מאתר התובעת או ממקום אחר. משלא עשתה כן, קמה חזקה שלו הייתה מציגה את הקבצים, הדבר היה פועל לרעתה.

36. גם עצם העובדה שלא ניתנה משנה סדורה ומפורטת בכתב ההגנה ובתצהירה לגבי האתרים השונים שמהם נלקחו התמונות, פועלת לרעת הנתבעים. אוסיף ואומר כי, אין צורך להיות מומחה לקניין רוחני, כדי לדעת שאם עושים שימוש בתמונות שמופיעות באינטרנט, עשויות תמונות כאמור להיות בבעלות של אנשים אחרים שיש להם זכויות יוצרים בתמונות, כך שצריך היה להיות ברור לחשאי כי לא ניתן באופן אוטומטי, כלאחר יד ובלי בדיקה, להעתיק תמונות מהאינטרנט ולעשות בהן שימוש.

37. גם העובדה שחשאי הסירה לפי טענתה מיד את התמונות עם קבלת כתב התביעה, פועל לרעתה בהקשר זה, שכן אם פעלה כדין ולא העתיקה את התמונות מאתר התובעת, מדוע שתמחק את התמונות? לא ניתן כל הסבר גם בעניין זה. הטענה שהתמונות נמחקו, חרף העובדה שלא נלקחו מאתר התובעת, לפנים משורת הדין כביכול, אינה מהווה הסבר סביר להתנהלותה של חשאי.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

38. משקבעתי כי חשאי העתיקה את התמונות מאתר התובעת ושעה שהוכח בנספח 7 כי על התמונות עצמן הופיע לוגו עסקה של התובעת, ברור כי חשאי ידעה כי התמונות הנם של התובעת ומשהעתיקה אותן והציגה אותן ללא הלוגו הנ"ל, הפרה את הזכות המוסרית של התובעת שהתמונות ייקראו על שמה.

39. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע שהוכח כי חשאי והלכה למעשה גם הנתבעת 1, שתחתיה הופעל העסק, הפרו את זכויות היוצרים והזכויות המוסריות של התובעת בתמונות המדוברות.

40. הטענה שלפיה יש לדחות את התביעה נגד הנתבעת 1, משום שבתקנון האתר נרשם כי האתר מופעל על ידי "חברת Party in a box" דינה להידחות, וזאת על רקע העובדה שלא הוכח לפניי שקיימת חברה בע"מ שמפעילה את האתר של התובעת, כמו גם על רקע עדותה של התובעת, שלפיה היא מפעילה את העסק שלה באמצעות עוסק מורשה על שמה ולא באמצעות חברה בע"מ (עמ' 6 ש' 17), עדות שהייתה אמינה עלי ובפרט כאמור שלא הוצגה ראיה כלשהי אודות חברה בע"מ אשר שייכת לתובעת או כזו המפעילה את העסק שלה, לבד מאותו כיתוב בתקנון האתר, אשר בנסיבות העניין לא די בו, כדי שאקבע כי אכן קיימת חברה כזו וכי אין לתובעת זכויות יוצרים בתמונות. אין לי אלא להסיק כי השימוש במונח "חברה" בתקנון האתר, נעשה מבלי משים ושלא עקב כך שאכן קיימת חברה כזו.

41. זכויות היוצרים של התובעת בתמונות, כמו גם זכויותיה המוסריות הופרו, אפוא ויש להידרש עתה לשאלת הפיצוי.

הפיצוי המגיע לתובעת

42. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר שלפני, וכן בהתחשב בין היתר בשיקולים שבית המשפט רשאי לשקול בעת פסיקת פיצוי סטטוטורי, לפי סעי' 56(ב) **לחוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007**, נחה דעתי כי יש לחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעת סך של 25,000 ₪ בגין הפרת זכויות היוצרים והזכויות המוסריות של התובעת בכ-70 תמונות.

43. אין מקום לכלול פיצוי נפרד ונוסף בגין עגמת נפש וזאת משעיקר נזקיה של התובעת מתבטאים בנזק ללא ממוני וזאת משלא הוכח כי נגרם לה נזק ממון כלשהו כשתביעתה היא אמנם מלכתחילה לפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק.

44. נתחיל מכך שבמקרה הנוכחי, אני סבור שיש לראות את התנהלות חשאי ביחס לתמונות התובעת כהפרה אחת, שכן יש לראות בהפרת זכויות היוצרים בתמונות השונות כמי שהתבצעה במסכת אחת של מעשים כמוגדר בסעי' 56(ג) לחוק.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

45. עסקינן בהעתקת תמונות מאתר האינטרנט של התובעת. לא רק שאין כל ראייה לכך שכל תמונה ותמונה מתוך 70 התמונות שהועתקו, הועתקה במועדים שונים, אלא שלפי טענת התובעת עצמה, כאשר היא גילתה בפעם הראשונה את דבר ההעתקה, מדובר היה בכ- 50 תמונות.

46. חשאי העידה כי העלתה בהתחלה כ-3,000 תמונות של המוצרים שהיא מתעתדת למכור מתוך בין 4,000 ל-5,000 תמונות שהיו לה באתר וכי לאחר מכן כל פעם שקנתה מוצר העלתה תמונה שלו לאתר (עמ' 20 ש' 3 – 9).

47. על רקע האמור לעיל וגם בהתחשב כי מדובר בהפרות זהות לחלוטין, שהשוני היחיד ביניהן הינו המוצר שמופיע בתמונה, יש לראות בהעתקת התמונות כמי שהתבצעה במסכת אחת של מעשים ועל כן יש לראות בכך משום הפרה אחת, שבגינה זכאית התובעת לכל היותר לפיצוי של עד 100,000 ₪, עבור הפרת זכויות היוצרים שלה וזכויותיה המוסריות יחד.

48. אם אתייחס לשיקולים השונים שתומכים בהגדלת הפיצוי, הרי שבהינתן שמדובר בכ- 70 תמונות, יש לראות את היקף ההפרה מבחינה כמותית כהיקף ניכר באופן יחסי.

49. כמו כן, לא ניתן לומר על חשאי כי פעלה בתום לב וזאת בהינתן הממצא שלי שלפיו הוכח כי העתיקה את התמונות מאתר התובעת, שהוא אתר שהעסק שלה היה אמור להתחרות בו ובהינתן כי סביר להניח כי חשאי הבינה שהיא לא פועלת כשורה בעניין זה, שכן כאמור לא צריך להיות מומחה לקניין רוחני כדי להבין ששימוש בתמונות של אדם אחר בפרט מתחרה שלך, אינו כדין או לכל הפחות יש ספק אם הינו כדין, או אז יש לפעול כדי לברר, באמצעות יעוץ משפטי, אם ניתן לעשות שימוש בתמונות אם לאו.

50. מאידך, ישנם שיקולים שפועלים להפחתת הפיצוי. כך למשל, הוכח כי משך הזמן שבו בוצעה ההפרה היה מועט. הוכח באמצעות עדותה של חשאי, שהייתה אמינה עלי לעניין זה, כי התמונות הועתקו בחודש דצמבר 2017 וכי האתר של חשאי עלה לאוויר בחודש ינואר 2018.

51. כמו כן, אין זה שנוי במחלוקת כי לאחר הגשת התביעה, שהוגשה כאמור ביום 28.1.18, ועם קבלת התביעה אצל הנתבעים, הוסרו התמונות. מכאן שמשך ההפרה עמד על תקופה של כחודשיים שלושה, כשבתוך תקופה זו קיימת גם תקופה בה התמונות המפרות טרם נחשפו באינטרנט. לעניין זה יש לזכור כי התובעת נמנעה מלשלוח לחשאי או לנתבעים מכתב התראה לפני הגשת התביעה.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

52. הנזק הממשי שנגרם לתובעת, שהוא שיקול מרכזי, להערכתי אינו רב ואילו הרווח שצמח לחשאי בשל ההפרה גם הוא להערכתי אינו רב. לא הוכח כי נפגעו הכנסות התובעת כלל ועיקר. מאידך הוכח בתצהיר חשאי כי תוך זמן קצר ביותר חדל העסק של חשאי מלפעול, וזאת החל מחודש יולי 2018. הוכח על פי עדותו של הנתבע 2 כי לעסק היו רק הפסדים (עמ' 17 ש' 1 – 3).

53. זאת ועוד - בהתחשב שמדובר ביצירות שיצירתן לא הייתה כרוכה בעלות משמעותית, שהרי מדובר בהצבת מוצרים לצילום פשוט, כאשר הדעת נותנת שמסירת מלאכה שכזו לצלם מקצועי לא תצריך יותר מתשלום של אלפי שקלים בודדים כאלה ואחרים, הרי שגם במובן זה לא נחסך לחשאי ו/או לנתבעת 1 הוצאה העולה על כך ועל כן גם לא צמח להן רווח גדול כתוצאה מהעתקת התמונות. במובן זה, אין לראות את ההפרה כחמורה מאוד.

54. לאחר שנתתי אפוא דעתי לכל השיקולים הנ"ל, כאשר השיקולים להפחתת הפיצוי גוברים לדעתי במשקלן על השיקולים להגברת הפיצוי ולאחר שהתחשבתי גם לעובדה שפסיקת הפיצוי צריך לתת ביטוי לשיקולי ההרתעה שביסוד דיני זכויות יוצרים, החלטתי כאמור לחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעת סך של 25,000 ₪ בגין הפרת זכויות היוצרים והזכויות המוסריות יחד. כאמור, בנסיבות, אין מקום לפיצוי נוסף ונפרד בגין עגמת נפש.

55. את התביעה נגד הנתבע 2 יש למחוק בהעדר עילה. הנתבע 2 הוא בעל מניות ומנהל בנתבעת 1. שוכנעתי מעדותו, כמו גם מעדותה של חשאי, עדויות שלא נסותרו, שלא הייתה לו מעורבות אישית בעסק של חשאי. על כן, גם לא ניתן לראות אותו כמי שהיה מעורב בהעתקת התמונות.

56. גם אם את הנתבעת 1 יש לראות כאחראית להפרה שבוצעה על ידי חשאי, בהתחשב בכך שהעסק שלה נוהל תחת האישיות המשפטית של הנתבעת 1, היה על התובעת לבסס עילה לחיוב אישי של הנתבע 2 וזאת לא עשתה.

57. כתב התביעה עצמו מתייחס לנתבעים כמקשה אחת ולא מבסס עילה אישית כנגד הנתבע 2. כך או אחרת, אין עילה לבצע הרמת מסך או לחייב את הנתבע 2 מכוח עילה אחרת וזאת משלא היה מעורב כלל בעסק. עצם העובדה שהתיר לבתו להפעיל את העסק תחת הנתבעת 1, אין בה כל פגם.

סוף דבר

58. אשר על כן, הנתבעת 1 תשלם לתובעת 25,000 ₪.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61934-01-18 דיין נ' מטלוב - פתרונות ירוקים לתעשייה בע"מ ואח'

59. בהתחשב בכך שהתביעה כנגד הנתבעת 1 התקבלה באופן חלקי ביותר, כל צד יישא בהוצאות שכר טרחת עוה"ד שלו. לעניין האגרות, תשלם הנתבעת 1 לתובעת 10% מסכומן.

60. התביעה כנגד הנתבע 2 נמחקת בהעדר עילה. בהתחשב בכך, זכאי הנתבע 2 לפסיקת הוצאותיו.

61. בהינתן שהנתבעים יוצגו יחד וההגנה כנגד התביעה ביחס לנתבע 2 לא הצריכה השקעת עבודה רבה מעבר לזו שהושקעה ממילא כדי להגן על הנתבעת 1, יש להסיק כי לא שולם שכר טרחה נוסף בגין העובדה שגם הנתבע 2 נתבע בתביעה.

62. עם זאת, בהתחשב כי הנתבע 2, הגם שהיה צריך ממילא להקדיש מזמנו לטיפול בתביעה לצרכי הגנת הנתבעת 1, להתייצב לדיונים מטעמה וכנראה גם לתת תצהיר מטעמה, נאלץ בכל זאת להתגונן גם מפני התביעה האישית נגדו, אני פוסק לו הוצאות משפט בסך של 1,500 ₪, שיביאו לידי ביטוי את אותו החלק מהטרחה ואובדן הזמן הכוללים שנגרמו לו עקב ההליכים, אשר יש לייחס לטיפול בהגנתו האישית, כשבנסיבות הנזכרות לעיל, אין מקום לשפות אותו בגין הוצאות משפט מעבר לכך.

63. כל הסכומים שנפסקו ישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019.


יאיר דלוגין, שופט

